

рата си. За какво ти сж вече тия пера, щомъ носишъ такава скжпа жилетка?

Глупавиятъ паунъ се позамисли. Той знаеше, че перата му струватъ доста скжпо, но неговата суетность надви. Продавачътъ изскуба перата му, облъче му жилетката и скоро си замина.

Паунътъ се изправи и започна гордо-гордо да се разхожда изъ двора.

Гължбите прѣстанаха да хвърчатъ, приближиха се до него и започнаха да се смѣятъ.

— За Бога, какво е това плашило?

Слѣдъ тѣхъ дойдоха кокошките и се разкудкудякаха:

— Гледайте, гледайте плашило!

Паунътъ се въртѣше възмутенъ. Жилетката блестѣше на слънцето, но патиците и гжските се прѣви-ваха отъ смѣхъ. Слѣдъ малко закрѣкаха всички въ единъ гласъ:

— Навънъ този оскубанъ глупакъ! Вънъ отъ нашия дворъ.

Паунътъ поиска да разпери перата си, но вместо прѣдишните разкошни пера, изправиха се нѣколко жалки стрѣка. Тогава всички птици погнаха оскубания паунъ и го изгониха навънъ изъ двора.

Прѣвела Вѣра Бояджиева

